

Exemplu cazuistic de terapie de sustinere in cazul divortului- partea 2

Aceasta este treptat ostracizata, amenintata si indepartata de copiii in acelasi timp suportand comportamentul dezinhibat psihologic al sotului bolnav, care, refuzand tratamentul in contextul bolii, manifesta frecvente molestari fizice si sexuale. In aceste conditii, de trenare a conflictelor pe parcursul a cea patru ani, sotia devine iritabila, astenica si depresiva, ceea ce ii afecteaza capacitatea de munca si posibilitatile de a face fata menajului si educatiei copiilor. Conflictul culmineaza cu tentativa suicidara a sotiei, ca simptom al acutizarii simptomatologiei depresive, reactiv intretinuta de conjunctura familiala.

Tratarea si sanatorizarea pacientei aduc temporar o oarecare ameliorare a starii acesteia, oferindu-i ragazul de a analiza si decide asupra intentarii actiunii de divort. Practic, in situatia data, neexistand o posibilitate reala de ameliorare a sistemului disfunctiilor (intretinut de afectiunea psihica Brava, cu tendinta la cronicizare, a sotului, la care se adauga efectele patologice de grup familial generate de convietuirea cu familia de orientare a acestuia), decizia sotiei de a divorta, sustinuta si de argumente medicale, apare ca singura rezolvare posibila. Acest caz exemplifica una din situatiile-limita, in raport cu care divortul pare sa fie singura solutie cu caracter protectiv si de preventie a reimpolnavirii psihice a sotiei, si chiar a copiilor.